

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2000/69/EF

2002/EØS/16/12

av 16. november 2000

om grenseverdier for benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluft(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med prinsippene i traktatens artikkel 174 inneholder Det europeiske Fællesskaps program for politikk og tiltak for miljø og bærekraftig utvikling (femte handlingsprogram)⁽⁴⁾, supplert ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2179/98/EF⁽⁵⁾ om revisjon av programmet, bestemmelser om visse endringer i dagens regelverk om luftforurensende stoffer. I nevnte program anbefales det at det settes langsiktige mål for luftkvalitet. Ifølge traktatens artikkel 174 bør føre-var-prinsippet få anvendelse når det er snakk om vern av menneskehelsen og miljøet.
- 2) I henhold til traktatens artikkel 152 skal krav til helsevern være en del av Fællesskapets politikk på andre områder. I traktatens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) er det fastsatt at Fællesskapets tiltak skal bidra til at det oppnås et høyt nivå av helsevern.
- 3) I henhold til artikkel 4 nr. 5 i rådsdirektiv 96/62/EF av 27. september 1996 om kartlegging og styring av kvaliteten på omgivelsesluft⁽⁶⁾ skal Rådet vedta bestemmelsene fastsatt i nr. 1, 3 og 4 i nevnte artikkel.
- 4) I henhold til artikkel 8 i direktiv 96/62/EF skal det utarbeides handlingsplaner for soner der nivået på konsentrasjonene av forurensende stoffer i omgivelsesluften overskrider grenseverdien pluss eventuelle midlertidige marginer for tillatt overskridelse,

for å sikre at grenseverdiene overholdes innen de fastsatte fristene.

- 5) I direktiv 96/62/EF er det fastsatt at tallverdiene for grenseverdier må bygge på resultatene av arbeidet utført av internasjonale vitenskapelige grupper som virker på dette området. Kommisjonen skal ta hensyn til de nyeste forskningsdataene på de aktuelle epidemiologiske og miljømessige områdene samt de nyeste framskrittene innen metrologi når den skal gjennomgå grunnlaget for grenseverdiene på nytt.
- 6) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør treffes i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁷⁾.
- 7) De endringer som er nødvendige for tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal bygge utelukkende på kriterier og teknikker for vurdering av konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid og/eller på de nærmere reglene for oversending av opplysninger til Kommisjonen, og må ikke direkte eller indirekte føre til at grenseverdiene endres.
- 8) Grenseverdiene fastsatt i dette direktiv er minstekrav. Ifølge traktatens artikkel 176 kan medlemsstatene opprettholde eller innføre sterkere vernetiltak. Strengere grenseverdier kan vedtas særlig for å verne helsen til særlig utsatte deler av befolkningen, som barn og sykehuspasienter. Medlemsstatene kan vedta at grenseverdiene skal nås på et tidligere tidspunkt enn datoene fastsatt i dette direktiv.
- 9) Benzen er et genotoksisk kreftframkallende stoff, og det finnes ingen identifiserbar grense for hvor små konsentrasjoner av stoffet som er uskadelige for menneskehelsen.
- 10) Dersom det er vanskelig å nå grenseverdiene for benzen fastsatt i dette direktiv på grunn av stedsspesifikke spredningsforhold eller rådende klimaforhold og dersom en gjennomføring av tiltakene ville føre til alvorlige sosioøkonomiske problemer, kan medlemsstatene anmode Kommisjonen om å forlenge fristen én gang på bestemte vilkår.
- 11) For å lette ajourføringen av dette direktiv i 2004 bør Kommisjonen og medlemsstatene overveie å fremme forskning om virkningene av benzen og karbonmonoksid med henblikk både på utendørs og innendørs forurensning.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 313 av 13.12.2000, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 97/2001 av 13. juli 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 47 av 20.9.2001, s. 11.

⁽¹⁾ EFT C 53 av 24.2.1999, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 138 av 18.5.1999, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 2. desember 1999 (EFT C 194 av 11.7.2000, s. 56), Rådets felles holdning av 10. april 2000 (EFT C 195 av 11.7.2000, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 6. juli 2000 (ennå ikke kunngjort i EFT). Rådsbeslutning av 24. oktober 2000.

⁽⁴⁾ EFT C 138 av 17.5.1993, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 275 av 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 296 av 21.11.1996, s. 55.

⁽⁷⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 12) Det er viktig å ha standardiserte og nøyaktige måleteknikker og felles kriterier for plasseringen av målestasjoner for vurdering av kvaliteten på omgivelsesluften dersom det skal oppnås opplysninger som er sammenlignbare for hele Fellesskapet.
- 13) Opplysninger om konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid bør oversendes Kommisjonen, slik at de kan danne grunnlaget for regelmessige rapporter.
- 14) Offentligheten bør ha enkel tilgang til ajourførte opplysninger om konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er

- å fastsette grenseverdier for konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften med sikte på å unngå, forebygge eller redusere de skadelige virkningene på menneskehelsen og miljøet i sin helhet,
- å vurdere konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften på grunnlag av felles metoder og kriterier,
- å oppnå relevante opplysninger om konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften og sørge for at disse opplysningene blir gjort tilgjengelige for offentligheten,
- å opprettholde kvaliteten på omgivelsesluften med hensyn til benzen og karbonmonoksid der den er god, og å forbedre den dersom den er dårlig.

Artikkel 2

Definisjoner

Definisjonene i artikkel 2 i direktiv 96/62/EF får anvendelse.

I dette direktiv menes med

- «øvre vurderingsterskel»: et nivå spesifisert i vedlegg III som angir den øvre grensen for når en kombinasjon av målinger og modellberegningsteknikker kan anvendes for å vurdere kvaliteten på omgivelsesluften i samsvar med artikkel 6 nr. 3 i direktiv 96/62/EF,
- «nedre vurderingsterskel»: et nivå spesifisert i vedlegg III som angir den øvre grensen for når bare modellberegningsteknikker eller teknikker for objektive anslag kan anvendes for å vurdere kvaliteten på omgivelsesluften i samsvar med artikkel 6 nr. 4 i direktiv 96/62/EF,
- «faste målinger»: målinger utført i samsvar med artikkel 6 nr. 5 i direktiv 96/62/EF.

Artikkel 3

Benzen

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at konsentrasjonene av benzen i omgivelsesluften,

vurdert i samsvar med artikkel 5, overholder grenseverdien angitt i vedlegg I innen de datoene som er angitt i nevnte vedlegg.

Marginen for tillatt overskridelse fastsatt i vedlegg I får anvendelse i samsvar med artikkel 8 i direktiv 96/62/EF.

2. Dersom det er vanskelig å nå grenseverdien fastsatt i vedlegg I på grunn av stedsspesifikke spredningsforhold eller de rådende klimaforhold, som lav vindstyrke og/eller høy fordamping, og dersom anvendelsen av tiltakene fører til alvorlige sosioøkonomiske problemer, kan en medlemsstat anmode Kommisjonen om en begrenset forlengelse av fristen. Kommisjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12 nr. 2 i direktiv 96/62, på anmodning fra en medlemsstat og med forbehold for artikkel 8 nr. 3 i dette direktiv, forlenge fristen med inntil fem år, forutsatt at den berørte medlemsstat

- oppgir de aktuelle sonene og/eller tettbebyggelsene,
- oversender nødvendig dokumentasjon som begrunnelse for en slik forlengelse,
- viser at alle rimelige tiltak er iverksatt for å senke konsentrasjonene av de aktuelle forurensende stoffene og for mest mulig å avgrense sonen der grenseverdien er overskredet, og
- skisserer den framtidige utviklingen med hensyn til de tiltakene den vil treffe i henhold til artikkel 8 nr. 3 i direktiv 96/62/EF.

Den tillatte grenseverdien for benzen i den tidsbegrensede forlengelsen skal likevel ikke overstige 10 µg/m³.

Artikkel 4

Karbonmonoksid

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at konsentrasjonene av karbonmonoksid i omgivelsesluften, vurdert i samsvar med artikkel 5, overholder grenseverdien angitt i vedlegg II innen de datoene som er angitt i nevnte vedlegg.

Marginen for tillatt overskridelse fastsatt i vedlegg II får anvendelse i samsvar med artikkel 8 i direktiv 96/62/EF.

Artikkel 5

Vurdering av konsentrasjonene

1. Øvre og nedre vurderingsterskel for benzen og karbonmonoksid skal være som fastsatt i vedlegg III nr. I.

Klassifiseringen av hver sone eller tettbebyggelse i forbindelse med anvendelsen av artikkel 6 i direktiv 96/62/EF, skal gjennomgås på nytt hvert femte år etter framgangsmåten fastsatt i vedlegg III nr. II til dette direktiv. Klassifiseringen skal gjennomgås på nytt på et tidligere tidspunkt dersom det skjer vesentlige endringer i forholdene som påvirker konsentrasjonene av benzen eller karbonmonoksid i omgivelsesluften.

2. I vedlegg IV er det fastlagt kriterier for plasseringen av prøvetakingspunkter for måling av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften. I vedlegg V er det fastsatt et minste antall prøvetakingspunkter for faste målinger av konsentrasjoner av

hvert av de forurensende stoffene, og disse punktene skal plasseres i hver sone eller tettbebyggelse der målinger er nødvendige dersom faste målinger der er den eneste kilde til opplysninger om konsentrasjonene.

3. I soner og tettbebyggelser der opplysninger fra målestasjonene utfylles med opplysninger fra andre kilder, for eksempel utslippsfortegnelser, metoder for veiledende målinger og modellberegninger av luftkvaliteten, skal antallet stasjoner for faste målinger og den romlige oppløsning for andre metoder være tilstrekkelige til at konsentrasjonene av luftforurensende stoffer kan bestemmes i samsvar med vedlegg IV nr. I og vedlegg VI nr. I.

4. I soner og tettbebyggelser der målinger ikke er pålagt, kan teknikker for modellberegning eller objektive anslag benyttes.

5. Referansemetodene for analyse og prøvetaking av benzen og karbonmonoksid er beskrevet i vedlegg VII nr. I og II. I vedlegg VII nr. III vil referanseteknikkene for modellberegning av luftkvaliteten bli fastsatt når slike metoder blir tilgjengelige.

6. Medlemsstatene skal innen datoen fastsatt i artikkel 10 i dette direktiv underrette Kommisjonen om metodene de bruker til foreløpig vurdering av luftkvaliteten i samsvar med artikkel 11 nr. 1 bokstav d) i direktiv 96/62/EF.

7. Enhver endring som er nødvendig for å tilpasse bestemmelsene i denne artikkel samt vedlegg III-VII til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 nr. 2, men må ikke medføre noen direkte eller indirekte endring av grenseverdiene.

Artikkel 6

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nevnt i artikkel 12 nr. 2 i direktiv 96/62/EF, heretter kalt «komiteen».

2. Der det henvises til dette nummer, skal artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF få anvendelse, samtidig som bestemmelsene i beslutningens artikkel 8 overholdes.

Tidsrommet nevnt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF fastsettes til tre måneder.

3. Komiteen fastsetter selv sin forretningsorden.

Artikkel 7

Informasjon til offentligheten

1. Medlemsstatene skal påse at ajourførte opplysninger om konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften regelmessig gjøres tilgjengelige for offentligheten og berørte organisasjoner, særlig miljøvern-organisjoner, forbrukersammenslutninger, organisasjoner som ivaretar utsatte befolkningsgruppers interesser og andre berørte helseorganisasjoner, for eksempel ved hjelp av

kringkasting, presse, informasjonsskjermer eller datanett, tekst-tv, telefon eller telefaks.

Opplysningene om konsentrasjonene av benzen i omgivelsesluften, uttrykt som et gjennomsnitt for de tolv siste månedene, skal ajourføres minst hver tredje måned, og én gang i måneden når dette er praktisk mulig. Opplysninger om konsentrasjonene av karbonmonoksid i omgivelsesluften, uttrykt som høyeste løpende gjennomsnitt over åtte timer, skal ajourføres minst én gang per dag, og hver time når dette er praktisk mulig.

Opplysningene nevnt i annet ledd skal minst nevne enhver overskridelse av grenseverdiene for tidsrommene for beregning av gjennomsnittene omhandlet i vedlegg I og II. De skal også inneholde en kort vurdering med hensyn til grenseverdiene og relevant informasjon om virkningene for menneskehelsen.

2. Medlemsstatene skal når de offentliggjør planer eller programmer for befolkningen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 i direktiv 96/62/EF, også oversende disse til organisasjonene nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Denne bestemmelsen f r også anvendelse på opplysningene nevnt i vedlegg VI nr. II til dette direktiv.

3. Opplysningene som gjøres tilgjengelige for offentligheten og organisasjoner i samsvar med nr. 1 og 2, skal være klare, forst aelige og lett tilgjengelige.

Artikkel 8

Rapport og ny gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal senest 31. desember 2004 oversende Europaparlamentet og Rådet en rapport om erfaringene som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv, og særlig om resultatene fra den nyeste vitenskapelige forskningen om virkningen av benzen og karbonmonoksid på menneskehelsen med særlig vekt på utsatte befolkningsgrupper, om virkningene av benzen og karbonmonoksid på økosystemene og om den teknologiske utvikling, særlig om de framskritt som er gjort med hensyn til måleteknikker og andre teknikker for å vurdere konsentrasjonene av benzen og karbonmonoksid i omgivelsesluften.

2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal særlig ta hensyn til følgende når det gjelder benzen og karbonmonoksid:

- a) nåværende luftkvalitet og utviklingstendensene fram mot og etter 2010,
- b) mulighetene for ytterligere reduksjon av forurensende utslipp fra alle relevante kilder, idet det tas hensyn til teknisk gjennomførbarhet og kostnadseffektivitet,
- c) forholdet mellom de forurensende stoffene og mulighetene for kombinerte tiltak med sikte på å nå Fellesskapets mål for luftkvalitet og tilhørende mål,
- d) nåværende og framtidige krav når det gjelder informasjon til offentligheten og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og Kommisjonen,

e) erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv i medlemsstatene, særlig vilkårene fastsatt i vedlegg IV som målingene er blitt utført under.

3. For å opprettholde et høyt nivå av vern av menneskehelsen og miljøet skal rapporten nevnt i nr. 1 være ledsaget av eventuelle forslag til endring av dette direktiv, blant annet om ytterligere forlengelser av fristen for å overholde grenseverdien for benzen fastsatt i vedlegg I som vil kunne gis i samsvar med artikkel 3 nr. 2.

Artikkel 9

Sanksjoner

Medlemsstatene skal vedta sanksjoner til bruk ved overtredelse av de nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv. Disse sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 10

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal senest 13. desember 2002 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 11

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 12

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 16. november 2000.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

R. SCHWARTZENBERG

Formann

VEDLEGG I

GRENSEVERDI FOR BENZEN

Grenseverdien skal angis i $\mu\text{g}/\text{m}^3$, standardisert for en temperatur på 293 K og et trykk på 101,3 kPa.

	Tidsrom for beregning av gjennomsnittsverdien	Grenseverdi	Margin for tillatt overskridelse	Frist for overholdelse av grenseverdien
Grenseverdi for vern av menneskehelsen	Kalenderår	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %) 13. desember 2000, redusert med 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ 1. januar 2006 og deretter hver tolvte måned slik at 0 % nås 1. januar 2010.	1. januar 2010 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Unntatt i soner og tettbebyggelser der en tidsbegrenset forlengelse av fristen er gitt i samsvar med artikkel 3 nr. 2.

VEDLEGG II

GRENSEVERDI FOR KARBONMONOKSID

Grenseverdien skal angis i mg/m^3 . Mengden skal standardiseres for en temperatur på 293 K og et trykk på 101,3 kPa.

	Tidsrom for beregning av gjennomsnittsverdien	Grenseverdi	Margin for tillatt overskridelse	Frist for overholdelse av grenseverdien
Grenseverdi for vern av menneskehelsen	Høyeste daglige åttimersgjennomsnitt	10 mg/m^3	6 mg/m^3 13. desember 2000, redusert med 2 mg/m^3 1. januar 2003 og deretter hver tolvte måned slik at 0 % nås 1. januar 2005.	1. januar 2005

Høyeste daglige åttimersgjennomsnitt skal fastsettes etter en vurdering av løpende åttimersgjennomsnitt beregnet på grunnlag av data innhentet og ajourført hver time. Hvert åttimersgjennomsnitt beregnet på denne måten skal være knyttet til den dagen da beregningen slutter, det vil si at det første beregningstidsrommet for en gitt dag vil være fra kl. 17.00 den foregående dag til kl. 01.00 den gjeldende dag. Det siste beregningstidsrommet for en gitt dag vil være fra kl. 16.00 til kl. 24.00 samme dag.

VEDLEGG III

FASTSETTELSE AV VILKÅR FOR VURDERING AV KONSENTRASJONER AV BENZEN OG KARBONMONOKSID I OMGIVELSESLUFTEN I EN SONE ELLER EN TETTBEBYGGELSE**I. Nedre og øvre vurderingsterskler**

Følgende nedre og øvre vurderingsterskler skal gjelde:

a) **B e n z e n**

	Årsgjennomsnitt
Øvre vurderingsterskel	70 % av grenseverdien (3,5 µg/m ³)
Nedre vurderingsterskel	40 % av grenseverdien (2 µg/m ³)

b) **K a r b o n m o n o k s i d**

	Årsgjennomsnitt
Øvre vurderingsterskel	70 % av grenseverdien (7 mg/m ³)
Nedre vurderingsterskel	50 % av grenseverdien (5 mg/m ³)

II. Bestemmelse av overskridelse av nedre og øvre vurderingsterskel

Overskridelse av øvre og nedre vurderingsterskel skal bestemmes på grunnlag av konsentrasjoner målt i løpet av de fem foregående årene dersom det foreligger tilstrekkelige data. En vurderingsterskel skal anses for overskredet dersom den er blitt overskredet i minst tre av disse fem foregående årene.

Dersom det ikke foreligger data for fem år, kan medlemsstatene bestemme overskridelse av nedre og øvre vurderingsterskel ved å kombinere kortvarige måleoperasjoner i den perioden av året og på de stedene som etter all sannsynlighet har de høyeste forurensingsnivåene med resultater fra utslippsfortegnelser og modellberegninger.

VEDLEGG IV

PLASSERING AV PRØVETAKINGSPUNKTER FOR MÅLING AV KONSENTRASJONER AV BENZEN OG KARBONMONOKSID I OMGIVELSESLUFTEN

Følgende krav gjelder for faste målinger:

1. Valg av målested

Prøvetakingspunkter som skal sikre vern av menneskehelsen, skal plasseres slik at målingene

- i) gir data om de steder i sonene eller tettbebyggelsene der befolkningen antas å være eksponert direkte eller indirekte for høyest konsentrasjoner i løpet av et tidsrom som er relevant i forhold til tidsrommet for beregning av grenseverdien(e).
- ii) gir data om konsentrasjoner på andre steder i de nevnte sonene eller tettbebyggelsene som er representative for den forurensningen befolkningen er eksponert for.

Prøvetakingspunktene bør generelt plasseres slik at måling av konsentrasjoner i svært små mikromiljøer i den umiddelbare nærhet unngås. Som hovedregel bør et prøvetakingspunkt plasseres på et sted som er representativt for luftkvaliteten i et område på minst 200 m² omkring dette punktet på målesteder for trafikkforurensning, og på flere kvadratkilometer på målesteder for bybakgrunnsluft.

Dersom det er mulig, bør prøvetakingspunktene også være representative for lignende steder som ikke ligger i den umiddelbare nærhet.

Det bør også tas hensyn til behovet for å plassere prøvetakingspunkter på øyer når dette er nødvendig for å verne menneskehelsen.

II. Plassering av prøvetakingsutstyret

Følgende retningslinjer skal følges så langt det er praktisk mulig:

- luften bør kunne strømme fritt rundt prøvetakingssonden på innløpet, og ingen hindringer som kan påvirke lufttilstrømningen, bør finnes i nærheten av prøvetakingsutstyret (dette bør vanligvis være plassert noen meter fra bygninger, balkonger, trær og andre hindringer, og minst 0,5 m fra nærmeste bygning for prøvetakingspunkter for måling av luftkvaliteten ved byggelinjen),
- som hovedregel bør innløpssonden plasseres mellom 1,5 m (pustesone) og 4 m over bakken. Høyere plassering (inntil 8 m) kan i enkelte tilfeller være nødvendig. Høyere plassering kan også være hensiktsmessig dersom stasjonen er representativ for et stort område,
- innløpssonden bør ikke plasseres i umiddelbar nærhet av utslippskilder, slik at det ikke tas prøver direkte av utslipp som ikke er blandet med omgivelsesluften,
- utløpet på prøvetakingsutstyret bør plasseres slik at luften som kommer ut, ikke strømmer tilbake til innløpet,
- plassering av prøvetakingsutstyr for måling av trafikkforurensning:
 - for alle forurensende stoffer bør prøvetakingspunktene ligge minst 25 m fra kanten av store veikryss, og minst 4 m fra midten av nærmeste kjørefelt,
 - for karbonmonoksid bør innløpene ligge høyst 5 m fra fortauskanten,
 - for benzen bør innløpene ligge på steder som er representative for luftkvaliteten i nærheten av byggelinjen.

Det kan også tas hensyn til følgende faktorer:

- mulige påvirkningskilder,
- sikkerhet,
- tilgjengelighet,
- mulighet for tilkoping til elektrisitets- og telefonnettet,
- stedets synlighet i omgivelsene,
- sikkerheten for offentligheten og driftspersonalet,
- ønskeligheten av en felles plassering av prøvetakingspunkter for forskjellige forurensende stoffer,
- byplanleggingskrav.

III. Dokumentasjon og ny gjennomgåelse av valget av målesteder

Framgangsmåtene for valg av målesteder skal dokumenteres uttømmende på klassifiseringsstadiet ved hjelp av blant annet fotografier av omgivelsene med angivelse av kompassretning og et detaljert kart. Målesteder og dokumentasjon bør gjennomgås på nytt med jevne mellomrom for å sikre at kriteriene til enhver tid er oppfylt.

VEDLEGG V

KRITERIER FOR FASTSETTELSE AV ANTALL PRØVETAKINGSPUNKTER FOR FASTE MÅLINGER AV KONSENTRASJONER AV BENZEN OG KARBONMONOKSID I OMGIVELSESLUFTEN

Minste antall prøvetakingspunkter som er nødvendig for faste målinger med sikte på å vurdere overholdelse av grenseverdiene for vern av menneskehelsen i soner og tettbebyggelser der faste målinger er eneste opplysningskilde.

a) Diffuse kilder

Folketallet i tettbebyggelsen eller sonen (x 1 000)	Dersom konsentrasjonene overskrider øvre vurderingsterskel ⁽¹⁾	Dersom de største konsentrasjonene ligger mellom øvre og nedre vurderingsterskel
0-249	1	1
250-499	2	1
500-749	2	1
750-999	3	1
1 000-1 499	4	2
1 500-1 999	5	2
2 000-2 749	6	3
2 750-3 749	7	3
3 750-4 749	8	4
4 750-5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

⁽¹⁾ Skal omfatte minst én stasjon for måling av bybakgrunnsluft, og én stasjon for måling av trafikkforurensning, forutsatt at dette ikke øker antallet prøvetakingspunkter.

b) Punktkilder

Ved vurdering av forurensningen i nærheten av punktkilder bør antall prøvetakingspunkter for faste målinger beregnes ut fra utslippstettheten, sannsynlige spredningsmønstre for forurensningen i omgivelsesluften og befolkningens eksponeringsrisiko.

VEDLEGG VI

MÅLSETTINGER FOR DATAKVALITET OG SAMMENSTILLING AV RESULTATENE FRA LUFTKVALITETSVURDERINGEN

I. Målsettinger for datakvalitet

Følgende målsettinger for datakvalitet med hensyn til tillatt usikkerhet ved vurderingsmetoder, minste tidsrom for måling og minste datamengde skal være retningsgivende for kvalitetssikringsprogrammer:

	Benzen	Karbonmonoksid
<i>Faste målinger⁽¹⁾</i>		
Usikkerhet	25 %	15 %
Minste datamengde	90 %	90 %
Minste tidsrom for måling	35 % for målinger på målesteder for bybakgrunnsluft og på målesteder for trafikkforurensning (slik fordelt over året at de er representative for varierende klima- og trafikkforhold) 90 % for målesteder for industriforurensning	
<i>Veiledende målinger</i>		
Usikkerhet	30 %	25 %
Minste datamengde	90 %	90 %
Minste tidsrom for måling	14 % (én måling én dag i uken i tilfeldig valgt tidsrom, jevnt fordelt over året eller i åtte uker jevnt fordelt over året)	14 % (én måling én gang i uken i tilfeldig valgt tidsrom, jevnt fordelt over året eller i åtte uker jevnt fordelt over året)
<i>Modellberegning</i>		
Usikkerhet:		
Åttetimersgjennomsnitt	–	50 %
Årsgjennomsnitt	50 %	–
<i>Objektive anslag</i>		
Usikkerhet	100 %	75 %

(¹) Medlemsstatene kan foreta stikkprøvemålinger istedenfor kontinuerlige målinger av benzen dersom de kan dokumentere for Kommisjonen at usikkerheten, herunder usikkerheten knyttet til stikkprøvetakingen, oppfyller kvalitetsmålsettingen på 25 %. Stikkprøvemålingene må fordeles jevnt over året for å unngå at resultatene fordreies.

Usikkerheten (med et konfidensintervall på 95 %) ved vurderingsmetodene bedømmes i samsvar med prinsippene i «Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement» (ISO 1993) eller metoden fastsatt i ISO 5725 (1994) eller tilsvarende. Usikkerhetsprosentene i tabellen over gjelder for gjennomsnittet av enkeltmålingene i det aktuelle tidsrommet for beregning av grenseverdien med et konfidensintervall på 95 %. Usikkerheten for de faste målingene skal anses for å gjelde i området rundt den gjeldende grenseverdien. Før dette direktiv vedtas, skal Kommisjonen offentliggjøre retningslinjer utarbeidet av CEN og beregnet på å brukes inntil CEN-standarder med detaljerte prøveprotokoller er fullt ut vedtatt.

Usikkerheten for modellberegning og objektive anslag defineres som det høyeste avvik mellom de målte og beregnede konsentrasjonsnivåene i det aktuelle tidsrommet for beregning av grenseverdien uten at det tas hensyn til hendelsenes rekkefølge.

Kravene til minste datamengde og minste tidsrom for måling omfatter ikke tap av data på grunn av regelmessig kalibrering eller normalt vedlikehold av instrumentene.

II. Resultater av luftkvalitetsvurderingen

Følgende opplysninger skal innhentes for soner og tettbebyggelser der andre opplysningskilder benyttes for å utfylle dataene fra målingene eller er det eneste grunnlaget for vurdering av luftkvaliteten:

- en beskrivelse av vurderingene som er foretatt,
- hvilke metoder som er benyttet, med henvisning til en beskrivelse av dem,
- data- og informasjonskilder,
- en beskrivelse av resultatene, herunder usikkerhet og særlig angivelse av størrelsen på ethvert område, eller eventuelt lengden på veien i sonen eller tettbebyggelsen, der konsentrasjonene overskrider grenseverdien(e) eller eventuelt grenseverdien(e) pluss gjeldende margin(er) for tillatt overskridelse, og av ethvert område der konsentrasjonene overskrider øvre eller nedre vurderingsterskel,
- for grenseverdier som skal verne menneskehelsen, størrelsen på befolkningen som risikerer eksponering for konsentrasjoner som overskrider grenseverdien.

Dersom det er mulig, skal medlemsstatene utarbeide kart som viser fordelingen av konsentrasjonene innenfor hver sone eller tettbebyggelse.

III. Standardisering

For benzen og karbonmonoksid skal måleresultatene være standardisert for en temperatur på 293 K og et trykk på 101,3 kPa.

VEDLEGG VII

REFERANSEMETODER FOR VURDERING AV KONSENTRASJONER AV BENZEN OG KARBONMONOKSID

I. Referansemetode for prøvetaking og analyse av benzen

Referansemetoden for måling av benzen, som for tiden standardiseres av CEN, vil være innsuging av prøven i en beholder med adsorbent etterfulgt av bestemmelse ved gasskromatografi. I mangel av CEN-standard kan medlemsstatene benytte nasjonale standardmetoder som bygger på samme målemetode.

Medlemsstatene kan også benytte enhver annen metode dersom de kan dokumentere at den gir resultater som tilsvarer resultatene som oppnås ved metoden beskrevet over.

II. Referansemetode for analyse av karbonmonoksid

Referansemetoden for måling av karbonmonoksid vil være ikke-dispersiv infrarød spektrometrisk metode (NDIR), som for tiden standardiseres av CEN. I mangel av CEN-standard kan medlemsstatene benytte nasjonale standardmetoder som bygger på samme målemetode.

Medlemsstatene kan også benytte enhver annen metode dersom de kan dokumentere at den gir resultater som tilsvarer resultatene som oppnås ved metoden beskrevet over.

III. Referanseteknikker for modellberegning

Referanseteknikkene for modellberegning kan ikke spesifiseres på det nåværende tidspunkt. Endringer som tilpasser dette punkt til den vitenskapelige og tekniske utvikling, må vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 nr. 2.